

LITURGIE

voor de afscheidsdienst
voorafgaand aan de begrafenis van

Thèresa den Hartog - Verhoef

28.10.1966 | 22.04.2025

Dinsdag 29 april 2025 om 10.15 uur

Locatie: Hervormde Kerk te Kootwijkerbroek

Voorganger: ds. P. Vroegindeweij

Organist: Arjan Blankespoor

Inleidend orgelspel: 'Blijf mij nabij'

*Blijf mij nabij, wanneer het avond is,
wanneer het licht vergaat in duisternis.
Wanneer geen mens mijn hulpeloosheid ziet,
bid ik tot U, o Heer, verlaat mij niet.*

Moment van herinnering: door zoon Niek en broer Lammert

Votum en groet

Voorlezen rouwkaart

Zingen: Psalm 25 vers 2

HEER, *ai, maak mij* Uwe wegen,
Door Uw woord en Geest bekend;
Leer mij, *hoe die* zijn gelegen,
En waarheen *G' Uw* treden wendt,
Leid mij *in Uw* waarheid, leer
Ijv'rig mij *Uw* wet betrachten;
Want *Gij zijt mijn* heil, o HEER,
'k Blijf U *al den dag* verwachten.

Gebed

Schrifflezing: Johannes 11 vers 19 - 46

- ¹⁹ En velen van de Joden waren naar Martha en Maria gekomen om hen te troosten over hun broer.
- ²⁰ Zodra Martha dan hoorde dat Jezus kwam, ging zij Hem tegemoet, maar Maria bleef in huis zitten.
- ²¹ Martha nu zei tegen Jezus: Heere, als U hier geweest was, zou mijn broer niet gestorven zijn,
- ²² maar ook nu weet ik dat God U alles wat U van God vraagt, geven zal.
- ²³ Jezus zei tegen haar: Uw broer zal weer opstaan.
- ²⁴ Martha zei tegen Hem: Ik weet dat hij zal opstaan bij de opstanding op de laatste dag.
- ²⁵ Jezus zei tegen haar: Ik ben de Opstanding en het Leven; wie in Mij gelooft, zal leven, ook al was hij gestorven,
- ²⁶ en ieder die leeft en in Mij gelooft, zal niet sterven in eeuwigheid. Geloof u dat?
- ²⁷ Zij zei tegen Hem: Ja, Heere, ik geloof dat U de Christus bent, de Zoon van God, Die in de wereld komen zou.
- ²⁸ En na dit gezegd te hebben ging zij weg en riep Maria, haar zuster, onopgemerkt en zei: De Meester is er en Hij roept u.
- ²⁹ Zodra die dat hoorde, stond zij snel op en ging naar Hem toe.
- ³⁰ Jezus nu was nog niet in het dorp gekomen, maar was op de plaats waar Martha Hem tegemoetgekomen was.
- ³¹ Toen dan de Joden, die met haar in het huis waren en haar troostten, zagen dat Maria snel opstond en naar buiten ging, volgden zij haar en zeiden: Zij gaat naar het graf om daar te huilen.
- ³² Zodra dan Maria kwam waar Jezus was, en Hem zag, viel zij aan Zijn voeten en zei tegen Hem: Heere, als U hier geweest was, zou mijn broer niet gestorven zijn.
- ³³ Toen Jezus haar dan zag huilen, en ook de Joden die met haar meekwamen, zag huilen, werd Hij heftig in de geest bewogen en raakte innerlijk in beroering.
- ³⁴ En Hij zei: Waar hebt u hem gelegd? Zij zeiden tegen Hem: Heere, kom het zien.
- ³⁵ Jezus weende.
- ³⁶ De Joden dan zeiden: Zie, hoe lief Hij hem had!
- ³⁷ En sommigen van hen zeiden: Kon Hij Die de ogen van de blinde geopend heeft, ook niet maken dat deze niet gestorven was?
- ³⁸ Jezus dan, opnieuw heftig bewogen in Zichzelf, kwam bij het graf. Het was een grot, en er was een steen op gelegd.
- ³⁹ Jezus zei: Neem de steen weg. Martha, de zuster van de gestorvene, zei

tegen Hem: Heere, hij ruikt al, want hij ligt hier al voor de vierde dag.

⁴⁰ Jezus zei tegen haar: Heb Ik u niet gezegd dat u, als u gelooft, de heerlijkheid van God zult zien?

⁴¹ Zij namen dan de steen weg waar de gestorvene lag. En Jezus hief de ogen omhoog en zei: Vader, Ik dank U dat U Mij verhoord hebt.

⁴² En Ik wist dat U Mij altijd verhoort, maar ter wille van de menigte die om Mij heen staat, heb Ik dit gezegd, opdat zij geloven dat U Mij gezonden hebt.

⁴³ En toen Hij dit gezegd had, riep Hij met een luide stem: Lazarus, kom naar buiten!

⁴⁴ En de gestorvene kwam naar buiten, gebonden aan handen en voeten met grafdoeken, en zijn gezicht was omwonden met een zweetdoek. Jezus zei tegen hen: Maak hem los en laat hem weggaan.

⁴⁵ Velen dan van de Joden die naar Maria toe gekomen waren en gezien hadden wat Jezus gedaan had, geloofden in Hem.

⁴⁶ Maar sommigen van hen gingen naar de Farizeeën en zeiden tegen hen wat Jezus gedaan had.

Zingen: Psalm 42 vers 1 en 5

't *Hijgend* hert, *der jacht* ontkomen,
Schreeuwt *niet sterker* naar 't genot
Van *de frisse waterstromen*,
Dan *mijn* ziel verlangt naar God.
Ja, *mijn* ziel dorst naar den HEER;
God *des levens*, *ach*, *wanneer*
Zal ik naad'*ren* voor Uw ogen,
In Uw huis Uw naam verhogen?

Maar *de* HEER zal *uitkomst* geven
Hij, *Die* 's daags *Zijn* gunst gebiedt.
'k Zal *in* dit *vertrouwen* leven
en *dat* melden in mijn lied;
'k zal *Zijn* lof *zelfs in* den nacht
zingen, daar ik Hem verwacht,
en *mijn* hart, *wat mij moog'* treffen,
tot den God *mijns* levens heffen.

Overdenking: 'Jezus - het Leven - geraakt door het sterven'

Zingen: 'Ik zal er zijn'

Hoe wonderlijk mooi is uw eeuwige Naam.
Verborgen aanwezig deelt U mijn bestaan.
Waar ik ben, bent U: wat een kostbaar geheim.
Uw naam is 'Ik ben' en 'Ik zal er zijn'.

Een boog in de wolken als teken van trouw,
staat boven mijn leven, zegt: Ik ben bij jou!
In tijden van vreugde, maar ook van verdriet,
ben ik bij U veilig, U die mij ziet.

De toekomst is zeker, ja eindeloos goed.
Als ik eens moet sterven, als ik U ontmoet:
dan droogt U mijn tranen, U noemt zelfs mijn naam.
U blijft bij mij Jezus, laat mij niet gaan.

'Ik ben die Ik ben' is uw eeuwige naam.
Onnoembaar aanwezig deelt U mijn bestaan.
Hoe adembenemend, ontroerend dichtbij:
uw naam is 'Ik ben', en 'Ik zal er zijn'.

O Naam aller namen, aan U alle eer.
Niets kan mij ooit scheiden van Jezus mijn Heer:
Geen dood en geen leven, geen moeite of pijn.
Ik zal eeuwig zingen, dicht bij U zijn.

'Ik ben die Ik ben' is uw eeuwige naam.
Onnoembaar aanwezig deelt U mijn bestaan.
Hoe adembenemend, ontroerend dichtbij:
uw naam is 'Ik ben', en 'Ik zal er zijn'.
Uw naam is 'Ik ben', en 'Ik zal er zijn'.

Gebed

Zingen: Psalm 68 vers 10

*Geloofd zij God met diepst ontzag!
Hij overlaadt ons, dag aan dag,
Met Zijne gunstbewijzen.
Die God is onze zaligheid;
Wie zou die hoogste Majesteit
Dan niet met eerbied prijzen?
Die God is ons een God van heil;
Hij schenkt, uit goedheid, zonder peil,
Ons 't eeuwig, zalig leven;
Hij kan, èn wil, èn zal in nood,
Zelfs bij het naad'ren van den dood,
Volkomen uitkomst geven.*

Zegengebed

Uitleidend orgelspel: 'Wat de toekomst brengen moge'

*Wat de toekomst brengen moge,
mij geleidt des Heren hand,
moedig sla ik dus de ogen,
naar het onbekende land.
Leer mij volgen zonder vragen,
Vader wat Gij doet is goed.
Leer mij slechts het heden dragen,
met een rustig, kalme moed.*